

Op 26 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

"In uitvoering van 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 27.05.2010 door (E F M), geboren te (.), op (.) en van Marokkaanse nationaliteit, geweigerd

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen

Reden van de beslissing:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste één jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07 mei 2008)

Betrokkene brengt slechts het bewijs aan dat ze een relatie hebben aan de hand van foto's zonder datum. Deze kunnen niet aanvaard worden als een bewijs van een duurzame relatie, aangezien ze zonder datum niet op hun authenticiteit kunnen getoetst worden. Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene "

2. Over de rechtspleging

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen standpunt dient ingenomen te worden inzake de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 42 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit).

3.1.1. Vooreerst citeert de verzoekende partij artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit. De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing op 27 oktober 2010 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid aan het gemeentebestuur werd meegedeeld. De verzoekende partij verwijst hiervoor naar de datum van de faxverzending die bovenaan de bestreden beslissing vermeld wordt, met name "27 Oct 2010 15.04 RGF GH". Vermits 27 mei 2010 de eerste dag vormt van de termijn van vijf maanden, diende – volgens de verzoekende partij – de beslissing te worden meegedeeld uiterlijk op 26 oktober 2010. Niettegenstaande de beslissing zelf als datum 26 oktober 2010 draagt, maakt de aangebrachte datum van faxverzending duidelijk dat de beslissing op 27 oktober 2010 werd meegedeeld aan het gemeentebestuur. Op basis hiervan stelt de verzoekende partij dat de mededeling op 27 oktober 2010 buiten de termijn van vijf maanden gebeurd is en dat aldus opzichtens de verzoekende partij geen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten kon genomen worden. In toepassing van artikel 52, §4 van het Vreemdelingenbesluit dient de beslissing omtrent haar aanvraag binnen de vijf maanden meegedeeld te worden bij gebreke waaraan de verzoekende partij in het bezit dient te worden gesteld van een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8 van het Vreemdelingenbesluit.

3.1.2. Vooreerst stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij in de toelichting van haar middel in gebreke blijft in te gaan op de nochtans door haar opgeworpen schending van artikel 42 van de Vreemdelingenwet. Bij gebreke aan weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door de verzoekende partij vermelde rechtsregels zouden zijn geschonden, kan de verwerende partij zich desbetreffende niet met kennis van zaken verdedigen. Voorts stelt de verwerende partij dat de dies a quo niet inbegrepen is in de termijn. De verzoekende partij heeft de aanvraag gedaan op 27 mei 2010,

zijnde de dies a quo, die dus niet in de termijn begrepen is. De termijn van vijf maanden uit artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit begint bijgevolg te lopen op 28 mei 2010 en eindigt op 27 oktober 2010, daar een termijn uitgedrukt in maanden wordt berekend van de zoveelste dag tot de dag voor de zoveelste. Gezien de bestreden beslissing op 27 oktober 2010 aan de stad Turnhout werd gefaxt, heeft de verwerende partij geenszins de termijn van vijf maanden overschreden.

3.1.3 De verzoekende partij repliceert als volgt op de nota met opmerkingen van de verwerende partij:

"Weliswaar is het zo dat in een burgerlijke procedure de dies a quo niet in de termijn is begrepen (zie artikel 52 Gerechtelijk Wetboek), maar de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek zijn terzake niet van toepassing

Er dient dan ook in de eerste plaats te worden nagegaan wat de precieze bewoordingen zijn van artikel 52 Vreemdelingenbesluit, § 4 van dit artikel omschrijft de termijn als "de termijn van vijf maanden bepaald in § 1". In § 1 van het artikel wordt gesteld 'Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag'

'Vanaf in bijvoorbeeld 'vanaf 1 augustus' betekent 'te beginnen met (bij)'; 'van de genoemde tijd af te rekenen'. Dat betekent dat de bepaling die na vanaf komt (in dit geval 1 augustus) hij de reeks (in dit geval de dagen) moet worden gerekend die er logischerwijs op volgt.

Duidelijker wordt een en ander in een zin als: "Vanaf de leeftijd van achttien jaar is men volwassen". Niemand zou hieruit concluderen dat je pas na je achttiende, dus op je negentiende, volwassen zou zijn. Zie onder andere

• Grote Van Dale (2005) voorz. (waarnaast ook het afstandscompositum ' van af) (.) 2 ter aanduiding van een tijdstip, - (in de toekomst) te beginnen met - vanaf 1 januari 1999 zal de wet van kracht worden, (in het verleden) sedert: vanaf het jaar 1850 tot aan zijn dood

• Van Dale Hedendaags Nederlands 0.2 te beginnen met > sedert (.) vanaf 1 januari zal de wet van kracht worden

° Grote Koenen (1986): van de te noemen plaats of tijd af te rekenen

° Wolters — Koenen (1996) van de te noemen plaats of tijd af te rekenen - mijn tiende jaar

° Spectrum woordenboek (1994) : te beginnen bij, van af

° Kramers (1996): 1 te beginnen bij: vanaf 1 januari: 2 van, Van af vanaf Assen is het nog maar 15 kilometer

° Verschueren (1996) : 2 te beginnen met: - maandag

In de lexicologische betekenis dient het tijdstip vermeld na 'vanaf te worden meegerekend in de termijn. Er is geen reden om van deze interpretatie af te wijken

Aldus vormt in casu 27 mei 2010 de eerste dag van de termijn van vijf maanden en vormt 26 oktober 2010 de laatste dag

In toepassing van artikel 52, §4 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dient de beslissing omtrent deze aanvraag meegedeeld te worden binnen de 5 maanden bij gebreke waaraan de betrokkene in het bezit dient te worden gesteld van een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8 bij het vermelde KB

Aldus kon op 27 oktober 2010 ten aanzien van verzoeker geen weigeringsbeslissing meer meegedeeld worden; bijgevoegd heeft de overheid haar bevoegdheid overschreden door alsnog een beslissing tot weigering van verblijf te nemen en te betekenen "

3.1.4. Vooreerst wijst de Raad erop dat hij als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl St Kamer* 2005-2006, nr 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr 101 624).

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit, dat als volgt luidt:

"§ 4. - Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een « verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie » overeenkomstig het model van bijlage 9 af

De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

Uit de redactie van artikel 52, §4 van het Vreemdelingenbesluit volgt dat indien een vreemdeling de vereiste stukken heeft overgemaakt, het de gemachtigde van de minister c q staatssecretaris is die de overgemaakte stukken inhoudelijk beoordeelt, waarbij hij binnen de vijf maanden na het indienen van de aanvraag voor een verblijfskaart een beslissing dient te treffen en mee te delen aan het gemeentebestuur. De voormelde periode van vijf maanden is een vervaltermijn, aangezien aan het verstrijken van de bedoelde termijn het verlies van de handelingsbevoegdheid van de overheid verbonden is. In het specifieke geval van artikel 52, §4, van het Vreemdelingenbesluit vloeit tevens een positief gevolg voort voor de vreemdeling indien de overheid er niet toe komt te beslissen binnen de voorziene termijn, namelijk de erkenning van zijn recht op verblijf

De verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing niet overeenkomstig artikel 52, §4 van het Vreemdelingenbesluit genomen werd, daar de termijn van vijf maanden reeds overschreden was op het moment dat de bestreden beslissing aan het gemeentebestuur werd meegedeeld.

Vooreerst stelt de Raad vast dat de partijen het eens zijn dat de aanvraag op 27 mei 2010 op de gemeente ingediend werd en dat de bestreden beslissing van 26 oktober 2010 aan het gemeentebestuur werd meegedeeld op 27 oktober 2010

In tegenstelling tot wat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen voorhoudt is in casu de dies a quo de aanvangsdatum van de termijn van vijf maanden. Artikel 52, §4, tweede lid stelt "*Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 ( )*". Artikel 52, §1 waarnaar in artikel 52, §4, tweede lid verwezen wordt stelt: "*( ) en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag*". Bijgevolg vangt in casu de termijn van vijf maanden aan op 27 mei 2010. Artikel 52, §4 van het Vreemdelingenbesluit stelt dat de bestreden beslissing "*binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1*" aan het gemeentebestuur dient meegedeeld te worden. Volgens Van Dale, Groot woordenboek der Nederlandse taal betekent "*binnen*" "*in minder tijd dan*", "*vóór die om zijn*". Bijgevolg diende de bestreden beslissing ten laatste op 26 oktober om 24 uur aan het gemeentebestuur meegedeeld te worden. In casu werd de bestreden beslissing op 27 oktober 2010 aan het gemeentebestuur meegedeeld. Bijgevolg werd de bestreden beslissing buiten de termijn van vijf maanden aan het gemeentebestuur meegedeeld. De verzoekende partij voert terecht de schending van artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit aan.

Dit onderdeel van het middel van de verzoekende partij is gegrond.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken

OM DJE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor de Migratie- en asielbeleid van 26 oktober 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr M. BEELEN,

wnd voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr T LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T LEYSEN

M BEELEN